

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **JUDr. A. O.**, bývajúceho v P., zastúpeného JUDr. P. Č. – advokátom so sídlom v P., proti žalovanému **A. K.**, bývajúcemu v U., **o ochranu osobnosti**, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 8 C 37/2010 a na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 19 NcC 4/2010, v konaní o vylúčenie sudcov Krajského súdu v Prešove z prejednávania a rozhodovania veci, takto

r o z h o d o l :

Z rozhodovania o tom, či sudcovia Okresného súdu Prešov sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ktorá je na tomto súde vedená pod sp. zn. 8 C 37/2010,

1. s ú v y l ú č e n í sudcovia Krajského súdu v Prešove JUDr. Anton Oriňák, JUDr. Jaroslav Bugeľ, JUDr. Peter Farkaš, JUDr. Viliam Dohňanský, JUDr. Eva Pirkovská, JUDr. Eva Rešatková, JUDr. Peter Tobiasš, JUDr. Branislav Breza, JUDr. Zlata Simková, JUDr. Mariana Muránska, JUDr. Eva Šofranková, JUDr. Gabriela Világiová, JUDr. Gabriela Klenková, PhD., JUDr. Mária Kupková, JUDr. Jana Burešová, JUDr. Michal Boroň, JUDr. Ľuboslava Mruškovičová, JUDr. Igor Burger, JUDr. Emil Dubňanský, JUDr. František Mozner, JUDr. Martina Zeleňáková, JUDr. Martin Fiľakovský, JUDr. Anna Kovaľová, JUDr. Milan Šebeň, JUDr. Irena Dobňáková, Mgr. Magdaléna Želinská, JUDr. Katarína Morozová Nemcová, JUDr. Eva Sláviková,

2. n i e s ú v y l ú č e n í sudcovia Krajského súdu v Prešove JUDr. Anton Lukáč, JUDr. Jozef Angelovič, JUDr. Anna Ilčinová, JUDr. Peter Šamo, JUDr. Jozef Škrab, JUDr. Roman Tóth, JUDr. Milan Majerník, JUDr. Viera Zolňáková.

O d ô v o d n e n i e

V konaní Okresného súdu Prešov sp. zn. 8 C 37/2010 vzniesol žalobca – sudca Krajského súdu v Prešove námietku zaujatosti voči všetkým sudcom Okresného súdu Prešov.

O tom, či sudcovia Okresného súdu Prešov sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí, má rozhodnúť Krajský súd v Prešove ako súd nadriadený (§ 16 ods. 1 O.s.p.) v konaní vedenom pod sp. zn. 19 NcC 4/2010. Keďže žalobca namietol aj zaujatosť sudcov tohto krajského súdu a niektorí z nich sami oznámili, že sú u nich dané dôvody vylučujúce sudcu z prejednávania a rozhodovania vecí (§ 14 ods. 1 O.s.p. a § 15 O.s.p.), bol spis predložený na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd nadriadený Krajskému súdu v Prešove (§ 16 ods. 1 O.s.p.) posudzoval opodstatnenosť oznámenia sudcov tohto krajského súdu (§ 15 O.s.p.) z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí.

Sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o nezaujatosti (§ 14 ods. 1 O.s.p.). Účelom tohto ustanovenia je zabezpečiť objektívne, nestranné prejednanie vecí a nezaujatý prístup súdu k účastníkom a k ich zástupcom. Z hľadiska vylúčenia sudcu je právne významným vzťah sudcu buď k prejednávanej veci (o ktorý ide v prípade konkrétneho záujmu sudcu na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia o veci), alebo k účastníkom konania (ide oň napríklad v prípade priateľského vzťahu sudcu k účastníkovi konania) alebo k zástupcovi účastníka konania.

Rozhodnutie o vylúčení sudcu predstavuje výnimku z ústavnej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Vzhľadom na to k vylúčeniu sudcu z prejednávania a rozhodovania vecí môže dôjsť len vtedy, keď jeho vzťah k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom dosiahne takú intenzitu, že sudca nie je schopný nestranne rozhodovať.

Sudcu možno vylúčiť buď na návrh účastníka súdneho konania (§ 15a O.s.p.), alebo na základe návrhu (oznámenia) samotného sudcu (§ 15 O.s.p.). Obsahom práva na prerokovanie vecí pred nestranným súdom nie je povinnosť súdu vyhovieť každému návrhu oprávnených osôb a vždy vylúčiť sudcu z ďalšieho prerokovania a rozhodovania vecí pre zaujatosť. Obsahom základného práva na prerokovanie vecí nestranným súdom je len povinnosť súdu prerokovať návrh oprávnenej osoby na vylúčenie sudcu z ďalšieho

prerokovávaní a rozhodnutia vecí pre zaujatosť a rozhodnúť o ňom (viď napríklad I. ÚS 73/97, I. ÚS 27/98, II. ÚS 121/03).

Nestrannosť sudcu sa skúma z dvoch hľadísk, a to zo subjektívneho a objektívneho hľadiska; subjektívne hľadisko sudcovskej nestrannosti sa ale musí podriaďiť prísnejšiemu kritériu objektívnej nestrannosti. Rozhodujúcim preto nie je to, ako sa nestrannosť sudcu iba niekomu (účastníkovi konania, ale aj samotnému sudcovi) subjektívne javí, ale to, či reálne existujú okolnosti, ktoré by mohli objektívne zakladať legitímne pochybnosti o nezaujatosti sudcu. Sama skutočnosť, že sudca sa iba subjektívne domnieva, že sú u neho dané okolnosti vylučujúce ho z prejednávania a rozhodovania vecí, nezakladá ešte bez ďalšieho dôvod pre legitímne obavy z jeho nestranného a nezaujatého rozhodovania – obava z nedostatku nestrannosti sudcu sa musí zakladať na objektívnych, dostatočne závažných skutočnostiach.

V bode 1. výrokovej časti tohto uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je uvedený JUDr. A. O., ktorý je ako účastník konania bez ďalšieho vylúčený z prejednávania a rozhodovania danej veci. Sú tu uvedení tiež sudcovia Krajského súdu v Prešove, ktorí sa vyjadrili tak, že majú k žalobcovi bližší osobný (priateľský) vzťah. V prípade sudcov vymenovaných v tomto bode výrokovej časti uznesenia dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru o existencii skutočnosti, ktorá je relevantná z hľadiska § 14 ods. 1 O.s.p., a ktorá ich vylučuje z prejednávania a rozhodovania danej veci.

V prípade ostatných sudcov Krajského súdu v Prešove, ktorí vo svojich písomných vyjadreniach poukázali na (len) kolegiálny vzťah k žalobcovi a zo vzťahu takejto povahy vyvodzovali existenciu dôvodu vylučujúceho ich z prejednávania a rozhodovania vecí, vzal Najvyšší súd Slovenskej republiky na zreteľ, že vo všeobecnosti sú vzájomné vzťahy sudcov založené na profesionalite a kolegiálnosti. Ak rámec ich vzájomných vzťahov neprekročí tomu zodpovedajúce medze, objektívne nie je daný dôvod pre pochybnosti o ich nezaujatosti. Sama skutočnosť, že určitá vec sa týka sudcu, ku ktorému má sudca len rýdzo kolegiálny a profesionálny vzťah, nie je dôvodom pre jeho vylúčenie z prejednávania a rozhodovania vecí v zmysle § 14 ods.1 O.s.p.

Z dôvodov vyššie uvedených rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sudcovia uvedení bode 1. výrokovej časti tohto uznesenia sú vylúčení z prejednávania

a rozhodovania danej veci a že sudcovia uvedení v bode 2. výrokovej časti nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 12. apríla 2010

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová